

**EEC
NYTT****EKSTRA**

Kjære Willy Brandt

Det er sjelden gamle venner føler behov for å skrive åpne brev til hverandre. Når vi — endel av dine gamle kampfeller fra din tid i Norge — har funnet å måtte gjøre det, har det sammenheng med den spesielle situasjon vi står oppe i. Med adskillig forbauselse har vi registrert at du har sagt ja til å delta på «Ja til EF»-aksjonens møte i Oslo i kveld.

Vi har lært deg å kjenne som en klok politiker, og vi har all mulig respekt for din innsats for å normalisere forholdene mellom Øst- og Vest-Europa. Vi respekterer selvsagt også din klart uttrykte tro på det Europeiske Fellesskap. De aller fleste EF-motstandere i Norge ønsker et nært samarbeid med et Tyskland ledet i din ånd, akkurat som vi ønsker et nært samarbeid med andre europeiske og ikke-europeiske land. Det er formen for samarbeid med det Europeiske Fellesskap vi strides om her i Norge.

Vi vet at du bedre enn noen annen statsmann utenfor landets egne grenser kjenner Norge og våre spesielle forhold. Det er derfor vi nå stusser over at du, bare kort tid før folkeavstemningen om Norges tilslutning til EF, som vest-tysk regjeringssjef har tatt imot en invitasjon til å opptre på et agitasjonsmøte for den ene part i den bitre indre strid. Ingen annen utenlandsk regjeringssjef har på denne måte blandet seg direkte inn i den indrepolitiske kamp om EF i Norge. I en situasjon som den vi nå er inne i, med en splittet nasjon og et splittet folk, anser vi det for meget uheldig at du, i motsetning til regjeringssjefene i de øvrige land i Europa, har valgt å forsøke å påvirke den indrepolitiske prosess i Norge. Det faktum at du en gang var en politisk aktiv landsmann endrer ikke på dette forhold.

Trygve Bull Karl Evang Sigurd Evensmo
Kristian Gleditsch Jørgen Fredrik Ording Frode Rinnan
Klaus Sunnanå

Redelighet i EF-debatten

Brev til redaktøren av Aftenposten fra Alf Nordhus

Herr redaktør.

Lørdag 9. ds. har Aftenposten et førstesideoppslag med overskriften «Folkebevegelsen søkes overtatt ved venstre-kupp».

Oppriktig talt, herr redaktør: Er dette Ja-tilhengerne og spesielt Aftenposten verdig?

Har vi ikke nå alle en viss plikt til å gå inn for at EF-debatten ikke blir den reneste skandale for vårt demokrati og vår debatt-kultur? Skal nå alt samhold, som fremdeles er til stede i folket vårt, få et ulivssår?

Jeg kan se rimeligheten i brede propagandamarginer for begge leire. Men dette som nå søkes brukt mot Folkebevegelsen bryter med all anstendighet.

Skremsler med SUF er, noe alle med noenlunde bruk av balansevilje vil vite, helt meningsløst. I Folkebevegelsens råd og styre sitter representanter for alle politiske partier, unntatt Høyre. SUF er overhodet ikke representert.

SUF har overhodet ingen medlemstilslutning som truer noe som helst hos oss. Ved et valg for eksempel har SUF

med sikkerhet under 1% av velgerne. Nei-tilslutningen i det norske folk er i dag, så langt vi opinionsmessig kan måle det, over 50%. Gjør nå ikke den politiske brøler å insinuere en slags sammenheng mellom de over 50% av ansvarlig innstillede nordmenn og den høytstrikende lille sekten SUF. Har vi glemt at folk med annen ideologi enn vår pleide å operere med en bestemt skremselstaktikk like før valg? Forvirring skulle tjene deres sak for å knekke folkeviljen. Skal vi nå oppleve slikt også hos oss?

De over 50% som holder på nei, vil neppe la seg skremme. Men mange kan drives over i en så bitter holdning over metodene som nyttes mot dem at vårt politiske og demokratiske liv forsumper.

Jeg ber Aftenposten, med det avisen står for av ansvar, om å bidra til å forhindre noe slikt.

Vi er vel ikke kommet dit at EF-interessen har fått all forrang fremfor våre egne interesser av personlig og nasjonal sameksistens.

Alf Nordhus.

Et fredens år i Europa

I de siste ukene har vi til vår forbløffelse sett at ja-bevegelsen i økende utstrækning henter fram utenrikspolitiske skremsler fra den kalde krigens tid. Først med oppropet fra en del krigsveteraner. Siden med husmorfilmen som følger samme linje. Dernest i form av en rekke annonser. Så med tydelig plantede artikler og innlegg i avisene, samt brosjyrer, løpesedler, grammofonplater og nå sist med store oppslag av ville rykter som blir spredd fra sentralt hold.

I mai besøkte president Nixon Sovjet. Seks viktige avtaler ble inngått, flere av stor betydning for avspenning mellom øst og vest. Besøket og avtalene betyr etter mange kommentatorers mening «en ny tæra» i avspenningspolitikken.

★

I mai ble det også inngått en ny avtale mellom Øst- og Vest-Tyskland, og firemaktsavtalen om Berlin trådte i kraft.

★

I juni ble dokumentene om vedtak av avtalene mellom Tyskland, Polen og Sovjet utvekslet. I juni besøkte også en sovjetisk utenriksminister (Gromyko) Tyskland for første gang etter at landene opprettet diplomatiske forbindelser.

★

I august ble det klart at forberedelsene til den internasjonale sikkerhetskonferansen begynner i Helsinki 22. november. Utsiktene til gjensidige styrkereduksjoner øket.

★

Hver for seg og sammen har disse og en rekke andre begivenheter bidratt til å gjøre den internasjonale atmosfære lettere.

Denne utviklingen håper alle nordmenn vil fortsette — uansett utfallet av vår fol-

keavstemning. Og vi vil alle gjøre vårt beste for at den skal fortsette — uansett hva vi mener om Norges tilslutning til det europeiske fellesmarked. Å hevde noe annet, kan ikke tjene til annet enn å forkludre debatten.

★

Dette flygeblad er utgitt av Folkebevegelsen for å motvirke ensidigheten i tilhengerpressen. Vi har i dag ikke midler til å fortsette med slik motinformasjon helt fram til folkeavstemningen. Vi ber derfor om din støtte til dette viktige arbeidet. Send et bidrag til Folkebevegelsen, postgiro 208669, bankgiro 8200.01.36065.

Professor Ragnhild Sundby, As, er ikke bare en internasjonal anerkjent biolog, men også en av Norges mest engasjerte naturvernforkjempere.

— Misbruk av ressurser, samt forurensningene, spiller største rolle for meg når jeg skal ta stilling til EF-saken, sier hun. Romatraktaten fastslår at jevn og økonomisk vekst er siktemålet for EF-landene. Det vil si det samme som fortsatt rovdrift på naturressursene.

Fra et miljøsynspunkt kommer Norge i en spesielt utsatt stilling på grunn av vår olje, gass og vannkraft. Energiforbruket i EF øker voldsomt, og underskuddet som for vel ti år siden var 27 prosent, var i 1968 øket til 61 prosent. Jeg frykter en altfor høy utbyggingstakt med innvirkning på bosettingsmønsteret og forsert tilflytting til pressområdene med alle de følger det har.

Enda et moment er at EF tillater høyere forurensningsgrader, for eksempel av støy og bly i bensinen, enn vi ønsker å holde her i landet:

At vi blir stående utenfor, kan jeg ikke på noen måte oppfatte som ensbetydende med isolasjon. Men vi vil etter min mening få større muligheter til å skape et bedre og rikere miljø for alle.